

Side, eller han maa erkjende det Mofatte. Naar han da vil mofætte sig vort Forflag, faa forekommer det mig rigtignok, at han kun arbejder paa at flabe Forvirring i dette Forhold, hvorimod man vel ved at forhandle denne Sag i et Udvalg og med den høitærede Minister maafte kunde bringe Ministeren til en noget anden Opfattelse i enkelte Punkter og derefter komme til en endelig Veiledning, fom fremgik af en Samklang af den hele Virksomhed, der udfoldes i den Retning. Jeg kan ikke fe rettere end, at det ærede Medlem virkelig kommer i Mofsigelse med sig selv, hvad han end figer. Naar han erkjender, at denne Veiledning er fortreffelig, da er det en cadeau til Ministeren, og figer han, at han ikke veed, om denne Veiledning duer, faa maa den ikke være klar efter hans Begreb, og faa kan han ikke mofætte sig en Underføgelse. Siger han endelig, at Veiledningen ikke duer, og vrager dog en Underføgelse, faa flader han Forvirring. Er det Første Tilfældet, faa anfer jeg det ærede Medlem og hans Meningsfæller for at være klare paa Hærlongivningen og for at erkjende, at Veiledningen er vellykket, taget fom den foreligger, og for faa vidt ville vi kunne finde nogen Beroligelse, selv om vort Forflag overflømmes.

Dinesen: Jeg tror snarest, det kunde gøres nødvendigt, at der blev nefat et Udvalg paa 9 Medlemmer for at gjøre det klart, hvad det er, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nu har fortalt os. Han gjen tog sig selv faa tidt, at det, han fagde, blev fuldstændig fort. Det forekommer mig, at vi have meft Grund til at beflage os over, at det ærede Medlem ikke fik Veilighed til at fige fit fidsfte Ord ifjor, da der vel ikke kan være Tvivl om, at det jo vilde være blevet fuldstændig forflaaeligt, idetmindfte for ham selv. Det ærede Medlem er blevet faa forfættet i at tale om denne Veiledning, Krigsministeren har givet til Thinget. Det forekommer mig, at denne Veiledning fler ikke kommer os ved. Det, der kommer os ved i Thinget, er Loven af 6te Juli 1867 og Tillæget af 25de Juli 1880. Det er de to Ting, der komme os ved. Derfor kan jeg ikke være med til at ftemme for dette Forflag til Beflutning, fom det foreligger fra det ærede Medlems og Meningsfællers Side. Det drager Noget ind i Forhandlingerne, fom ikke vedkommer os. Jeg agter at ftemme for Vædringsforflaget af det ærede Medlem for Præfts Amts 6te Valgkreds (Boffen). Vel finder jeg det ikke faa afgjort nødvendigt, at et faabant Forflag bliver flillet og vedtaget her i Thinget, idet jeg anfer det for fandfynligt og venter, at det Udvalg, der er nefat om andre militære Sager, vil tage Spørgsmaalet om Hærløvens Gjennemførelse under Overveifelse, enten der bliver vedtaget en faadan Beflutning fom den, der vil fremgaa af de to ærede Medlemmers Vædringsforflag, eller ikke.

Men paa den anden Side mener jeg ikke, der er Noget i veien for, at vi kunne vedtage en faadan Beflutning, idet Udvalget i fin Helhed da har en mere direkte af det famlede Thing given Opfordring til at tage Sagen under Overveifelse. Derfor agter jeg at ftemme for Vædringsforflaget, og hvis det bliver vedtaget, for det Forflag der derved vil fremkomme. De Tvivl, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1fte Valgkreds (Nimeftad) havde, hans Frygt for, at Udvalget mulig kunde gribe for stærkt ind i Administrationen, har jeg ikke. Jeg flønner ikke, at der er nogen Anledning for Udvalget til at gribe stærkere ind, end det kan være berettiget til, men der er jo allerede her i Thinget fremdraget et bestemt Forhold, hvor der kan være nogen Grund til at antage, at den høitærede Krigsminister kan ved Gjennemførelsen af Hærløven have handlet i en bestemt Mofætning til, hvad de have ønsket, fom have flemt for Loven, og det er muligt, at der kunde være flere faadanne Spørgsmaal, fom det kunde være rigtigt at gjøre til Gjenftand for Underføgelse og eventual Indftilling til Thinget. Derfor ftemmer jeg, fom jeg angav at ville gjøre.

Boffen: Den ærede Ordsvører for Forflagsftillerne lovede nu at ville ftemme for det af mig og et andet æret Medlem flillede Vædringsforflag, desfom det forelaa fom felføftændigt Forflag, der kunde vedtages ved Siden af hans. Jeg flal dertil fige, at begynde to faadanne Underføgelser af Hærløven ved Siden af hinanden synes jeg dog kunde blive formeget af det Gode, fom Ronen fagde. Men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der for faa vidt jo opnaas ganfte det Samme ved at ftemme for det flillede Vædringsforflag fom ved at ftemme for begge jevnfides. Jeg udtalte jo udtrykkelig, at det af mig opflillede Forflag er mere omfattende end de ærede Forflagsstilleres oprindelige Forflag, thi det udelukker paa ingen Maade, at det betegnede Udvalg kan tage ogfaa dette Spørgsmaal under Overveifelse angaaende den af Krigsministeren udftedte Veiledning, fom jo ogfaa er et Led i Hærløvens Gjennemførelse, navnlig forfaavidt man i denne Veiledning vil finde Oplyfning om, hvorledes Krigsbestyrelsen har opfattet Loven, og hvorledes man altsaa kan vente, at den vil blive gennemført. Det vil altsaa være ganfte naturligt, at Veiledningen af det betegnede Udvalg vil blive benyttet paa den Maade, og derfor kunne ogfaa de ærede Forflagsstillere, forekommer det mig, være beroligede i den Henseende, naar det da ikke alene kommer dem an paa at flippe ud af dette Hærubvalg, naar det flulde være et faa ufikkert Sted at færdes, at man abfolut vilde have Sagen overveiet i et andet Udvalg. Jeg vil overfor det ærede Medlem kun fige, at jeg har overhovedet fler ikke udtalt mig om den foreliggende Veiledning, ikke udtalt, at den var god eller ikke; jeg har overhovedet fler